

28 listopada 1925 r.

2

URZĄD PATENTOWY

B 216 31/02

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 2463.

7a 27/02
Kl. 7a 15-

Witkowitz Bergbau-und Eisenhütten-Gewerkschaft
i Richard Hein
(Witkowitz, Czechosłowacja).

Obudowa walca, przeważnie środkowego, w trzywałcowych walcarkach.

Zgłoszono 26 stycznia 1923 r.

Udzielono 10 lipca 1925 r.

Pierwszeństwo: 18 września 1922 r. (Niemcy).

Obudowa walca, szczególnie środkowego, w urządzeniach trójwałcowych, jak wiadomo, składa się z dolnej i górnej części, każda z łożyskiem. Dolne łożysko jest umieszczone na wystęпах korpusu walcowego, górne jest utrzymywane śrubami, znajdującymi się w naśrubkach, w pokrywie korpusu.

Z tego rodzaju urządzenia wynika, że sworzeń walca nigdy nie jest tak położony, jak tego wymaga czasem potrzeba działania, albo waha się w obrotach pomiędzy łożyskami albo przez zbyt silny ucisk górniego łożyska — zostaje hamowanym.

Wad tych nie można także usunąć, jak próbowano, zapomocą umieszczania stożkowych lub przestawianych klinów pomiędzy obydwoma obudowami, gdyż wobec konieczności częstego przestawiania górnej

obudowy, ciągłe wstawianie klinów wymaga niezmiernie znużonej pracy, utrudnianej jeszcze przez to, że po większej części, kliny są mało dostępne.

Prócz tego obydwie obudowy łożysk, których wysokość jest zależna od przekroju walca, nie mogą być tak silne, aby uchronić je od wygięć.

Przedstawiony wynalazek usuwa powyższej omówione wady.

W tym celu obudowa składa się z jednego kawałka i posiada odpowiednią panewkę stalową, wewnątrz wylaną białym metalem; panewka łożyskowa z zewnątrz ma kołnierz ze środkowym wycięciem, kształtu wielokątnego, na przykład sześciokątnego lub ośmiokątnego. Umocowane na zewnętrznej stronie łożyska wodzidło zapobiega wysuwaniu się panewki. Pomiedzy wo-

dzidło i wycięcie pierścieniowe wsuwa się klin w ten sposób, że jego płaszczyzna przechodzi równolegle do jednego z kątów wycięcia. Położenie panewki w obudowie jest tym sposobem zapewnione.

W istocie ten rodzaj wykonania usuwa wskazane wyżej wady.

Obudowa jest zabezpieczona od wygięcia, ponieważ tworzy w swoim rodzaju podporę, z otworem pośrodku. Jest niemożliwym zachowanie sworznia, pomimo, że umocowanie obudowy jest takie, jak przy znanych obudowach, otrzymuje się wydatną oszczędność biegu jałowego.

Przytem, jak wynika z poniższego, usunięta zostaje wada zbyt wielkiego wahania skutkiem przesunięcia łożyska.

Jak wiemy, panewka zużywa się zawsze w tem miejscu, gdzie występuje największy nacisk walca; w innych miejscach pozostaje ona nienaruszoną. Jeżeli więc panewka została uszkodzoną w tej części, skutkiem nacisku walca tak, że profilu niepodobna zachować, obraca się ją na część jeszcze nie wyszlizganą, przyczem naturalnie, kliny utrzymujące muszą być wyciągnięte. Kołnierz panewki posiada otwory, w które wkładając przetyczki, obraca się ją póki znowu brzeg środkowego wycięcia nie znajdzie się równolegle z wodzidłem, — poczem wsuwa się klin i zamocowuje go.

Jeżeli otwór panewki miałby tyle luzu, odnośnie do sworznia walca, że utrzymanie profilu byłoby niemożliwym, można ją poprostu zsunąć z walca, bez konieczności zmiany samych walców, i zastąpić inną.

Załączony rysunek uwidocznią przykład wykonania nowego urządzenia, gdzie fig. 1 — przedstawia widok z boku nowej obudowy i

fig. 2 — widok z góry tejże obudowy.

Obudowa A, wykonana z jednego kawałka, umieszczona jest na wystęпах korpusu walcowego. W górze jest ona utrzymana śrubami, umieszczonemi w pokrywce korpusu. W otworze obudowy A znajduje

się stalowa panewka z kołnierzem B, posiadającym środkowe wycięcie w kształcie ośmiokąta. Na stronie zewnętrznej obudowy jest przyśrubowane wodzidło F. Pomiędzy wodzidło F i środkowe wycięcie kołnierza zostaje wsunięty klin K.

Obudowa z łożyskiem, sposobem znany, jest utrzymywana z jednej strony pałkami D, umieszczonemi na obudowie lub panewce, a z drugiej na korpusie walca W. Pałak O jest umocowany śrubami S, przechodzącymi przez korpus walców.

Kołnierz panewki posiada otwory L, które służą do wkładania przetyczki, podczas obracania panewki łożyskowej.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Obudowa walca, przeważnie środkowego, w trójwalcowych walcarkach, znamienna tem, że jest wykonana z jednego kawałka ze środkowym otworem, przyczem w otwór ten wstawiona jest stalowa panewka z kołnierzem.

2. Obudowa według zastrz. 1, znamienna tem, że kołnierz panewki posiada środkowe wygięcie kształtu prawidłowo ośmiokątnego.

3. Obudowa z panewką wylaną białym metalem według zastrzeżeń 1 i 2, znamienna tem, że dla umocowania panewki pomiędzy wodzidło, umieszczone na obudowie lub na korpusie walca, i wycięcie środkowe, zostają wetknięte kliny, w kierunku równoległym do brzegu wycięcia.

4. Obudowa według zastrz. 1, znamienna tem, że na obwodzie kołnierza panewki są umieszczone promienisto otwory, służące do wkładania przetyczki i obracania tejże panewki.

Witkowitz Bergbau-und
Eisenhütten-Gewerkschaft.

Richard Hein.

Zastępca: I. Myszczyński,
rzecznik patentowy.

Fig. 1

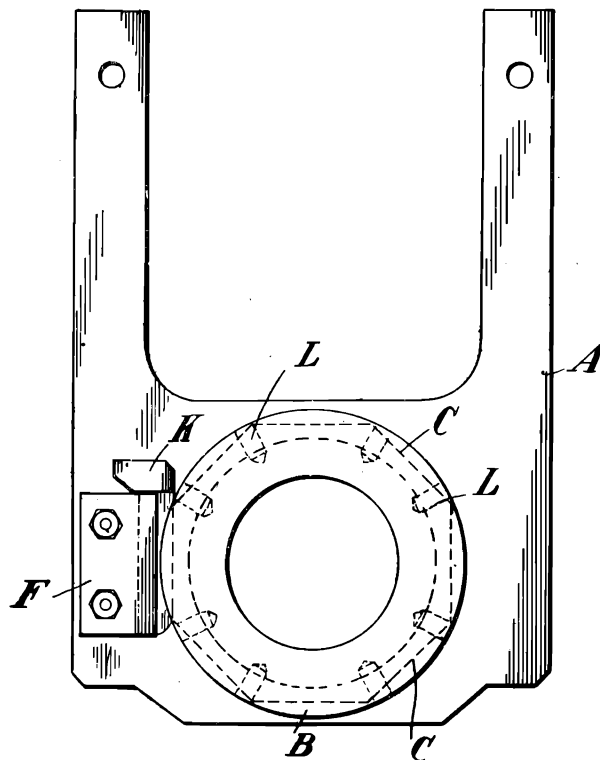

Fig. 2

